

### [Aksel Larsen.]

Det drejer sig ikke om Agitation, det drejer sig ikke om partipolitiske Manøvrer eller Forberedelser ved et Valg, hvor det gælder om at tage henholdsvis Det konservative Folkeparti eller Dansk Samling Vinden ud af Sejlene i det sydslesvigske Spørgsmaal. Det drejer sig om Danmarks Sag og det danske Folks Sag, og lige saa rigtig og uanfægtelig Afgørelsen i 1920 viste sig at være trods den endeløse Strøm af Skældsord, der haglede ned over dem, der var ansvarlige for denne Afgørelse, saa vidt Ansvarret laa i Danmark, lige saa rigtigt er det, tror jeg, at status quo ved Grænsen i geografisk Henseende vil være det heldigste. Men det udelukker ikke, tværtimod, det forpligter til, dels at vi underbygger vor Position Nord for Grænsen, og dels at vi støtter det danske Folkeelement, der ellers maatte forblive Syd for Grænsen.

**Jørgen Jørgensen:** Jeg takker Udenrigsministeren for hans Redegørelse, vel overvejset og udførlig som den var. Jeg tror, det er nyttigt for den danske Befolkning, at der bliver givet Lejlighed til, at Udenrigsministeren med ikke alt for lange Mellemrum gør Rede for, hvordan Forholdene udvikler sig over for et Spørgsmaal, der ligger alle Danske saa stærkt paa Sinde.

I den Situation, hvori vi befinder os, er det meget afgørende, at der ikke udadtil hersker nogen Tvivl om, hvilken Linie Danmark følger i sin Udenrigspolitik med Hensyn til Sydslesvig. Den Politik, der paa dette Omraade er ført siden Besættelsens Ophør, har fundet enstemmig Tilslutning fra Rigsdagen, og det er meget vigtigt, om dette fremdeles kan blive Tilfældet. Jeg og mit Parti mener, at den Linie, der hidtil er fulgt, er rigtig, og jeg føler mig overbevist om, at der ikke alene paa Rigsdagen, men ogsaa i Befolkningen er aldeles overvejende Tilslutning til, at denne Linie fortsat skal følges.

Vi har et dansk Mindretal i Sydslesvig, hvis Ve og Vel ligger os saa stærkt paa Sinde, at vi ikke kan undlade Gang paa Gang over for de sejrende Stormagter at gøre opmærksom paa, hvor nødvendigt det er at sikre disse trofaste Landsmænd frie Kaar i Fremtiden. Vi maa stille dette Krav og aldrig blive trætte af at gentage det. Der maa sikres vore Landsmænd i Sydslesvig, der loyalt opfyldte deres Borgerpligt og bragte næsten umenneskelige Ofre herfor i Krigens Aar, saadanne Vilkaar for Fremtiden, at deres Frihed til at leve deres frie folkelige, politiske og nationale Liv ikke bliver antastet. Vi betragter det som en Menneskeret, at nationale Min-

dretal beskyttes og faar Sikkerhed for at kunne leve deres frie Menneskeliv. Vor Ret til at stille disse Krav om Mindretallets Rettigheder underbygger vi ved den Maade, hvorpaa vi behandler fremmede Mindretal i Danmark. Det har altid været Grundloven for vor nationale Politik aldrig at kræve mere af andre, end vi til enhver Tid var vilige til at yde selv.

Hvor ikke særlige Naturforhold gør sig gældende, kan en Grænse vanskeligt drages, uden at der paa begge Sider af denne Grænse er mindre eller større Befolkningsgrupper, der hører til paa den anden Side. Og lige saa rigtigt er det, at fremmede Mindretal i et Land har givet Anledning til Vanskeligheder, Landene imellem, lige saa rigtigt er det ogsaa, at Mindretallet ogsaa kan bidrage til at skabe Afspænding mellem to Nabofolk. Det forudsætter dog naturligvis een Ting, nemlig at man respekterer Mindretallets Rettigheder og giver Mulighed for, at Mindretallet kan leve under saa frie Kaar, at den fredelige nationale Kappelstrid kan finde Sted under betryggende Vilkaar.

Der er for mig ingen Tvivl om, at vore danske Landsmænd i Sydslesvig har løst en betydningsfuld national og kulturel Opgave. De var Bølgebrydere over for Strømninger, der kom fra Syd- og Mitteuropa, de var Repræsentanter for Nordens Synspunkter, de var paa folkelige og kulturelle Omraader Nordens Grænsevagt mod Syd. At dette har været af Værdi for Danmark i Tiden, der er gaaet, føler jeg mig fuldt overbevist om. Men vore Landsmænd dernede staar paa en udsat Post. Der skulde stærke Karakterer til for at holde til det Tryk, den dansk-sindede Del af Befolkningen under de skiftende Forhold har været udsat for. Men der var en trofast Skare dernede, som aldrig gav op. Trods alt, hvad de maatte gennemgaa, vedstod de deres danske Sindelag og paatog sig alle de Byrder, som fulgte med Statsborgerskabet i det fremmede Land. Disse trofaste Forposter mod Syd staar vi i Danmark i stor Taknemmelighedsgæld til, og alt, hvad der herfra kan ydes af Hjælp og Støtte til disse Landsmænd under de nuværende vanskelige Forhold, vil alle her i Rigsdagen være enige i bør ydes.

Vi staar bag Regeringen og tilsiger den vor fulde Støtte til Fortsættelse af den hidtil fulgte Linie. Vi tilsiger vor Støtte til, at Regeringen hos de allierede Magter søger at vinde Forstaaelse af, hvor magtpaaliggende det er for os, at der i Fremtiden sikres den dansksindede Del af Befolkningen i Sydslesvig Adgang til fri kulturel og politisk Livsudfoldelse paa lige Fod med den øvrige